आश्वस्याक्षः क्षणाल्लोकान् विभ्रक्षुरिव तेजसा।
रुषा विभ्रज्जिषुप्रख्यं कपिं वाणैरवाकिरत्॥ ३४॥

आश्वेत्यादि। क्षणात् क्षणमात्रेणाश्वस्य संज्ञां लब्धा लोकान् जनान् तेजसा क्रोधोत्थेन विभ्रक्षुरिव अथ सकपिं वाणैरवाकिरत् संछादितवान् कीदृशं विभ्रज्जिषुप्रख्यं अग्नितुल्यं विभ्रज्जिषुः विभ्रक्षुरिति सनीवन्तर्द्धेत्यादिना विभाषेट् तत्रानिट्पक्षे स्को रिति सलोपः व्रश्चेति षः इट्पक्षे सकारस्य जश्त्वं श्चुत्वञ्च॥ ३४॥ ज॰म॰

आश्वस्येत्यादि। ततोऽक्षः क्षणात् आश्वस्य चेतनां प्राप्य वाणैः कपिमवाकिरत् आछादितवान् कीदृशः तेजसा लोकान् विभ्रक्षुरिव क्रोधलक्षणमत्र तेजः रुषा क्रोधेन विभ्रज्जिषुप्रख्यं अग्नितुल्यं भ्रस्जश्रीति भ्रस्जेः सनि वेम्॥ ३४॥ भ॰

संयुयूषुं दिशोवाणैरक्षं यियविषुर्द्रुमैः। कपिर्म्मायामिवाकार्षीद्दर्शयन् विक्रमं रणे॥ ३५॥

समित्यादि। वाणैर्दिशः संयुयूषुं मिश्रयितुमिछुं अक्षं कपिः द्रुमर्यियविषुः योतुमिछुर्मायामिवेन्द्रजालमिवाकार्षीत् कृतवान् रणे विक्रमं दर्शयन् यौतेः सन् सनीवन्तर्धेति विभाषेट् ओःपु यण्ज्यपरइतीत्वं अज्झनगमांसनीति दीर्घः॥ ३५॥ ज॰म॰

समित्यादि। कपीरणे विक्रमं दर्शयन् मायामिव अकार्षीत् इन्द्रजालमिव दर्शितवानित्यर्थः कीदृशः द्रुमैरक्षं यियविषुः मिश्र भ॰